

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/67/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717010055
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7717010055.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovvej v trestnej veci proti obžalovanému Mgr. I. G. pre prečin zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/16/2017 zo dňa 3. 5. 2018 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 3. decembra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 3T/16/2017 zo dňa 3. 5. 2018 podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obžalovaného Mgr. I. G. spod obžaloby prokurátora pre skutok kvalifikovaný ako prečin zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako riaditeľ Základnej školy, Krymská 5, Michalovce, teda ako verejný činiteľ, vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu a to tak, že za účelom vymenovania blízkej osoby, svojej manželky, C.. S. G. za svoju zástupkyňu, teda v úmysle zadovážiť jej neoprávnený prospech v rozpore s § 12 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme vydal pracovný poriadok na školský rok 2014/2015 s účinnosťou od 01.07.2015 bez predchádzajúceho súhlasu zástupcov zamestnancov a oboznámenia ostatných pedagogických zamestnancov s týmto pracovným poriadkom, pričom tento pracovný poriadok vypracoval tým spôsobom, že v ňom úmyselne vynechal ustanovenie, podľa ktorého zamestnancov, ktorí sú blízkymi osobami a zamestnancov a fyzické osoby vykonávajúce verejnú funkciu, ktorí sú blízkymi osobami, nemožno zaradiť do vzájomnej priamej podriadenosti a nadriadenosti a dňa 01.07.2015 vymenoval do funkcie zástupcu riaditeľa školy svoju manželku Mgr. S. G., čo je v rozpore s § 7 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme v znení neskorších predpisov a uvedeným vymenovaním porušil § 61 ods. 3 Zákonníka práce, keďže ku dňu 30.06.2015 bol s predchádzajúcou zástupkyňou riaditeľa školy ukončený pracovný pomer z dôvodu nadbytočnosti podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce a teda ako zamestnávateľ nesmel počas dvoch mesiacov znovu utvoriť zrušené pracovné miesto a prijať po skončení pracovného pomeru na toto pracovné miesto iného zamestnanca,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že je toho názoru, že na konanie obžalovaného je potrebné nazerať komplexnejšie, a to aj v časovom období pred samotným vymenovaním svojej manželky za zástupkyňu riaditeľa školy. Konanie obžalovaného bolo plánované a premyslené. Obžalovaný vopred uváženími krokmi pripravoval na škole situácie tak, aby dosiahol vymenovanie svojej manželky za zástupkyňu riaditeľa školy, čo je v rozpore s § 7 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme v znení neskorších predpisov a uvedeným vymenovaním porušil § 61 ods. 3 Zákonníka práce, keďže ku dňu 30. 6. 2015 bol s predchádzajúcou

zástupkyňou riaditeľa školy ukončený pracovný pomer z dôvodu nadbytočnosti podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Poukázal nato, že zo spisového materiálu vyplýva, že v školskom roku 2014/2015 sa výrazne zmenil postoj obžalovaného ako riaditeľa školy k oboj zástupkyňiam. Riaditeľ ako verejný činiteľ cielene robil kroky k tomu, aby mohol vymenovať blízku osobu na funkciu zástupcu riaditeľa školy, pričom v tomto úmysle cielene protizákonne pozmenil pracovný poriadok na školský rok 2014/2015 s účinnosťou od 1. 7. 2015 bez predchádzajúceho súhlasu zástupcov zamestnancov a oboznámenia ostatných pedagogických zamestnancov sa týmto pracovným poriadkom, pričom tento pracovný poriadok vypracoval tým spôsobom, že v ňom úmyselne vynechal ustanovenie, podľa ktorého zamestnancov, ktorí sú blízkyimi osobami a zamestnancov a fyzické osoby vykonávajúce verejnú funkciu, ktorí sú blízkyimi osobami, nemožno zaradiť do vzájomnej priamej podriadenosti a nadriadenosti. Pre naplnenie skutkovej podstaty uvedeného prečinu je nepodstatné, či vo funkcii bola vymenovaná deň, týždeň alebo mesiac, podstatné je, že obžalovaný konal v rozpore so zákonom, čím došlo k naplneniu skutkovej podstaty prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., nakoľko ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť svojej manželke neoprávnený prospech vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu. Obžalovaný ako verejný činiteľ je plne zodpovedný za pracovný poriadok, za jeho vydanie a za jeho súlad so zákonom bez ohľadu nato, odkiaľ tento pracovný poriadok má. Má zato, že ku skutku tak, ako je to uvedené v obžalobe došlo a že konania, ktoré sa kladie obžalovanému za vinu sa dopustil a to aj na základe dôkazov bližšie rozvedených v obžalobe, ale aj na základe dôkazov vykonaných v konaní pred súdom.

Má zato, že obžalovaný svojím konaním naplnil formálne znaky skutkovej podstaty prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. tak po stránke objektívnej, ako aj subjektívnej, pretože ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. vo veci rozhodol sám na základe doteraz vykonaného dokazovania.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnejmu záveru o oslobodení obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a podrobne rozviedol, na základe akých dôkazov dospel k oslobodzujúcejmu rozhodnutiu.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje tak, na ne ako na zákonné a správne v podrobnostiach poukazuje.

Na podklade vykonaného dokazovania nemal ani krajský súd žiadnu pochybnosť o tom, že obžalovaný Mgr. I. G. pri vymenovaní svojej manželky C.. S. G. za svoju zástupkyňu na Základnej škole Krymská 5, Michalovce postupoval v rozpore s ustanovením § 7 Zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme a to vzhľadom na to, že Mgr. S. G. je jeho manželkou, teda blízkyimi osobou a takéto osoby nie je možné v zmysle uvedeného ustanovenia zaradiť do vzájomnej priamej podriadenosti, resp. nadriadenosti.

V prvom rade považuje aj krajský súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. je úmyselným trestným činom, pre naplnenie pojmových znakov ktorého sa bezpochyby vyžaduje z hľadiska subjektívnej stránky úmyselné zavinenie minimálne vo forme nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b/ Tr. zák.

V tejto súvislosti sa krajský súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania stotožňuje s názorom prokurátora, že obžalovaný skutočne postupoval tak, aby dosiahol vymenovanie svojej manželky za zástupkyňu riaditeľa školy, avšak zároveň nebola, ani podľa názoru krajského súdu vyvrátená jeho obhajoba v tom smere, že porušiť záujem chránený Trestným zákonom týmto konaním nebolo jeho úmyslom.

V tomto smere nebola vyvrátená obhajoba obžalovaného spočívajúca v tom, že na školení, ktorého sa zúčastnil v roku 2015 si overoval možnosti vymenovania svojej manželky do funkcie zástupkyne riaditeľa školy, pričom na túto otázku nedostal zápornú odpoveď vzhľadom na Antidiskriminačný zákon. O tejto skutočnosti svedčí jednak vzorový pracovný poriadok pre pedagogických zamestnancov, odborných zamestnancov a nepedagogických zamestnancov základnej školy, ktorý na školení získal, kde konkrétne z článku 3 ods. 13 vyplýva, že zamestnancov, ktorí sú blízkymi osobami nemožno zaradiť tak, aby jeden podliehal pokladničnej kontrole alebo účtovnej kontrole druhého a kde z článku 6 ods. 7 vyplýva, že na základnej škole sa výberovým konaním volí v zmysle § 5 Zákona č. 552/2003 Z. z. len miesto štatutárneho orgánu, ostatné miesta vedúcich zamestnancov sa obsadzujú vymenovaním, ktoré uskutoční riaditeľ školy.

Ako je to zo spisového materiálu zrejmé, za týmto účelom si C.. S. G. vyžiadala odborné stanovisko Slovenského národného strediska pre ľudské práva v Bratislave (zo dňa 11. 3. 2015) z ktorého, ako to okresný súd uviedol okrem iného vyplýva, že v zmysle § 3 ods. 1 Antidiskriminačného zákona je každý povinný dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v oblasti pracovno-právnych a obdobných právnych vzťahov a v zmysle § 9 ods. 1, 2 tohto zákona má každý právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou. V odbornom stanovisku doručenom Mgr. S. G. je ďalej uvedené, že dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zmysle ustanovenia § 2 Antidiskriminačného zákona v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia. V závere tohto stanoviska aj s poukazom na ustanovenie § 5 ods. 2 Zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme je uvedené, že v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa zakazuje diskriminácia aj z dôvodu manželského stavu a rodinného stavu a že teda v zmysle odôvodnenia stanoviska sa Mgr. S. G. môže prihlásiť do výberového konania a uchádzať sa o funkciu zástupcu riaditeľa základnej školy.

V úvode odborného stanoviska je uvedené, že Slovenské národné stredisko pre ľudské práva bolo zriadené Zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva, kde v ustanovení § 1 ods. 1 a 3 sú upravené úlohy Strediska, medzi ktoré patrí okrem iného aj vydávanie odborných stanovísk vo veciach dodržiavania zásady rovnakého zaobchádzania podľa Zákona č. 365/2004 Z. z. (Antidiskriminačný zákona) a to na požiadanie fyzických osôb alebo právnických osôb alebo z vlastnej iniciatívy.

Na základe takto zistených skutočností, obsahu odborného stanoviska doručeného C.. G. a uvedeného vzorového pracovného poriadku, tak ani podľa názoru krajského súdu nemožno ustáliť úmysel obžalovaného minimálne v jeho nepriamej forme podľa § 15 písm. b/ Tr. zák. teda, že vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa názoru krajského súdu ide v danom prípade o konanie vo forme vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a/ Tr. zák., keďže obžalovaný mal bezpochyby (a ako riaditeľ školy aj musel mať) vedomosť o ustanovení § 7 Zákona č. 552/2003 Z. z., podľa ktorého zamestnancov, ktorí sú blízkymi osobami nemožno zaradiť do vzájomnej, priamej podriadenosti alebo nadriadenosti alebo tak, aby jeden podliehal pokladničnej kontrole alebo účtovnej kontrole druhého, avšak vzhľadom na uvedený vzorový poriadok a odborné stanovisko, sa podľa názoru krajského súdu bez primeraných dôvodov spoliehal, že porušenie alebo ohrozenie zákonom chráneného záujmu nespôsobí.

Vzhľadom na absenciu subjektívnej stránky predmetného trestného činu vo forme úmyselného zavinenia ako jedného zo základných pojmových znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, tak ani podľa názoru krajského súdu nebolo možné vyhodnotiť konanie obžalovaného ako trestný čin.

Preto stotožniac sa aj s ďalšou argumentáciou okresného súdu uvedenou v odôvodnení napadnutého rozsudku, krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.